

Het hart is de grote verborgene,
de goddelijke verleider, rattenvanger
van het geweten, zijn stem daalt af
naar de onderwereld van de ziel.
Het zegt geen woord of werpt geen blik
waar niet een zweem van verlokking over ligt.
Al het luidruchtige en zelfvoldane
doet het verstommen, het leert luisteren,
strijkt de ruwe ziel glad en geeft haar
nieuw verlangen te proeven: stilliggen
als een spiegel, zodat de hemel
zich in haar spiegelen kan.

Elk van de gegeven vragen en de gegeven invulling van een van de polen past in het register van dit orakel, zij zijn binnen de context van dit spel functioneel equivalent.